

1

Все минає: кохання, мистецтво, планета Земля, ви, я. Смерть така неухильна, що всіх застасе зненацька. Як дізнатися про цю днину — може, вона остання? Ви думаете собі, що у вас ціла купа часу попереду. А потім раз — і втопилися, час ваш добіг кінця. Смерть — єдина зустріч, що не записана у вашому органайзері.

Все продається: кохання, мистецтво, планета Земля, ви, я. Цю книжку я пишу для того, щоб мене звільнили з роботи. Якщо я піду на власне бажання, то мені не виплатять компенсації. Тож я мушу пилати гілляку, на якій сиджу. Моя свобода називається допомогою з безробіття. Я волію, щоб мене витурили радше з фірми, ніж із життя, БО МЕНІ СТРАШНО. Колеги довкола мене мрут як мухи: зупинка серця в басейні від переохолодження, передозування кокайну під личиною інфаркту міокарда, вибух приватного літака,

зіткнення автомобілів. Ось учора вночі мені на-
снилося, наче я тону. Я бачив, як опускаюся на
дно, як торкаюся долонею велетенських скатів
і вхлинаю воду в легені. Десь далеко, на березі,
мене гукала прегарна дівчина. Я не міг відповісти
їй, бо набрав у рота соленої води. Я тонув, та не
гукав на гвалт. І всі, хто був у морі, поводилися
так само. Нирці йшли на дно, не гукаючи пробі.
Гадаю, мені час уже облишити все, бо я розучив-
ся триматися на воді.

Все минає і все продається. Людина — такий
самий товар, як і все інше, і в кожного з нас свій
термін придатності. Тим-то й вирішив я піти на
пенсію в тридцять три роки. Здається, це ідеаль-
ний вік, щоб воскреснути.

2

Зовуть мене Октав, одяг я купую в АРС. Я рекламник: так-так, це я забруднюю навколоїшнє середовище. Я той самий чолов'яга, що продає вам усіляке лайно. Той, що змушує вас мріяти про речі, яких у вас ніколи не буде. Про вічно блакитне небо, про незмінно звабливих дівчат, про ідеальне щастя, підретушоване у «фотошопі». Зализані картинки, популярні мелодії. Та коли ви, заощаджуючи на всьому, зберете грошенят і купите нарешті авто, вершину ваших бажань, воно завдяки мені давно вже буде немодне. Я обганяю вас на три кола і, будьте певні, потурбуюся про те, щоб ви почувалися окраденими. Глямур — це свято, що завжди з іншими, не з тобою. Я прилучаю вас до наркотику під назвою «новина», а весь час таких новин полягає в тому, що вони дуже недовго залишаються новинами. Бо відразу ж постає наступна новина,

яка оберне попередню стариною. Змусити, щоб у вас аж сліна котилася, ось яка моя професія. В ній ніхто не бажає вищого щастя, бо щасливі люди не ганяються за споживанням.

Ваші страждання додають снаги комерції. На нашему арго це звучить як «розчарування після купівлі». Вам на гвалт потрібен якийсь товар, та допіру ви його придбаєте, як вам закортить іншого. Гедонізм не гуманізм, це *cash-flow**. Яке його гасло? «Я трињкаю гроші, отже, я живу». Та щоб були потреби, слід розпалити в людині ревнощі, біль, невдоволення — таке моє знаряддя. А моя мета — це ви.

Все мое життя полягає в тому, що я вам брешу, і мені за це незлецько платять. Я заробляю тринадцять тисяч євро (сюди не входить оплата видатків, службовий транспорт, біржові акції й *golden parachute***). Євро вигадали для того, щоб заробітки багатіїв були ущестеро скромніші. Багато знаєте ви хлопців, які б заробляли по тринадцять тисяч євро в моєму віці? Я кручу вами, як мені заманеться, а за це мені надають новий «мерседес СЛК» (з дахом, що автоматично ховається до багажника) або ж «БМВ Z-3», або «порш бокстер», або «мазду MX5». (Я особисто страшенно полюбляю «БМВ Z-3», в якум аеродинамічна естетика кузова поєднується з надзвичайною потужністю шестициліндрового

* Кругообіг готівки (англ.).

** Вихідна допомога (англ.).